

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Banku (...) S.A. Oddział Regionalny w W. i (...) Wytwórni Wódek P.(...) S.A. w S.

przeciwko dłużnikowi Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Techniczno-Handlowemu "I.(...)" Spółce z o.o. w Ż.

przy udziale S. K.

o egzekucję z nieruchomości,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 15 października 2008 r.,

skargi kasacyjnej dłużnika od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 listopada 2007 r., sygn. akt IV Cz (...),

oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w Ż. postanowieniem z dnia 9 lipca 2007 r. przysądził na rzecz S. K. własność nieruchomości położonej w Ż. przy ul. J., którą nabył w toku postępowania egzekucyjnego. Podstawą wydania tego postanowienia było stwierdzenie, że uprawomocniło się postanowienie o przybicu na rzecz nabywcy, a nadto wykonał on warunki licytacyjne, gdyż zapłacił w całości i w terminie cenę za nieruchomość.

Zażalenie na to postanowienie wniesione przez dłużnika Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Techniczno - Handlowe „ I.(...)” Sp. z o. o. w Ż. zostało oddalone przez Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 22 listopada 2007 r. Sąd ten podkreślił, że w

postępowaniu dotyczącym przysądzenia własności sąd bada jedynie czy nabywca nieruchomości dysponuje prawomocnym postanowieniem o przybiciu i czy wykonał warunki licytacyjne. Bezspornym było, że postanowienie o przybiciu uprawomocniło się. Usprawiedliwiona była również ocena Sądu pierwszej instancji, że nabywca uiścił cenę nabycia w terminie, po jego przedłużeniu przez sąd. W dniu 24 maja 2007 r., który był przedostatnim dniem do wykonania warunków licytacyjnych złożył on stosowny wniosek, który sąd uwzględnił postanowieniem z dnia 6 lipca 2007 r.

Skarga kasacyjna dłużnika została oparta o obie podstawy określone w art. 398³ § 1 k.p.c. W ramach podstawy naruszenia prawa materialnego zarzucono w niej obrazę art. 65 § 1 k.c. w zw. z art. 130 § 1, 380 i 13 § 1 k.p.c. oraz art. 7 Konstytucji. W ramach podstawy naruszenia przepisów postępowania skarżący powołał się na obrazę art. 967 k.p.c., 969 § 1 k.p.c., art. 995 i art. 998 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c., art. 382 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 316 § 1 i 391 § 1 k.p.c., 166 k.p.c., 167 k.p.c. i art. 126 § 1 pkt 3 k.p.c. W oparciu o te zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie uchylenia także postanowienia Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W świetle zarzutów zawartych w skardze kasacyjnej wymaga podkreślenia, że podstawą zarzutów kasacyjnych może być jedynie naruszenie przepisów postępowania przed sądem drugiej instancji. Tymczasem liczne zarzuty procesowe skarżącego zostały skonstruowane w ten sposób, że podważa się w nich ocenę Sądu pierwszej instancji, że pismo nabywcy nieruchomości z dnia 24 maja 2007 r. stanowiło wniosek o oznaczenie dłuższego terminu uiszczenia ceny nabycia, złożony na podstawie art. 967 k.p.c. oraz zasadność postanowienia, którym ten wniosek uwzględniono. Nie może przy tym ulegać wątpliwości, że Sąd pierwszej instancji wniosek ten uwzględnił stosując art. 967 k.p.c., niezależnie od sposobu redakcji postanowienia z dnia 6 lipca 2007 r. Bezprzedmiotowy był zatem zarzut naruszenia art. 166, gdyż przepis ten nie był stosowany.

Postanowienie, które Sąd pierwszej instancji wydał na podstawie art. 967 k.p.c. nie podlegało bezpośrednio zaskarżeniu, ale mogło być podważone w oparciu o art. 380 k.p.c., przy zaskarżeniu postanowienia o przysądzeniu własności. Zażalenie dłużnika na postanowienie o przysądzeniu własności, sporządzone przez kwalifikowanego pełnomocnika, nie zawierało jednak wniosku o rozpoznanie zasadności postanowienia z dnia 6 lipca 2007 r. Sąd drugiej instancji rozpoznając zażalenie nie miał w związku z tym

podstaw by ewentualnie zakwestionować oznaczenie przez Sąd Rejonowy dłuższego terminu do uiszczenia ceny nabycia nieruchomości i zasadnie ograniczył rozpoznanie zażalenia do oceny, czy nabywca w terminie określonym przez sąd uiścił całą cenę za nieruchomość i uprawomocniło się postanowienie o przybiciu.

Ponieważ postanowienie z dnia 6 lipca 2007 nie było przedmiotem oceny Sądu drugiej instancji nie mógł on naruszyć art. 967 k.p.c. W konsekwencji prawidłowa była jego ocena, że cena nabycia została uiszczona w terminie i nie został też naruszony art. 969 § 1 k.p.c., art. 995 k.p.c., art. 998 § 1 k.p.c. oraz inne przepisy postępowania wymienione w skardze.

Z tych samych względów nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 65 § 1 k.c., podniesiony również w związku z kwestionowaniem charakteru pisma nabywcy nieruchomości z dnia 24 maja 2007 r.

Sąd Okręgowy oddalając zażalenie nie naruszył też art. 7 Konstytucji. Ta norma konstytucyjna, nakazująca organom władzy publicznej działanie na podstawie i w granicach prawa, była respektowana w postępowaniu zażaleniowym, skoro Sąd Okręgowy rozpoznał zarzuty zawarte w zażaleniu, co było jego funkcją, a czynności procesowych dokonał w zgodzie z przepisami procedury. Właśnie te przepisy, a nie ogólna norma konstytucyjna decydują w przypadku postępowania sądowego o zgodności z prawem i działaniu w granicach prawa. Brak naruszenia tych przepisów oznacza, że nie został naruszony także art. 7 Konstytucji.

Z przyczyn wyżej wskazanych skarga kasacyjna była pozbawiona uzasadnionych podstaw i podlegała oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c.